

управитель показа исперво едно недоразумѣніе за сиромашко-то состояніе на оный домъ. Послѣ, като говоряше на госпожа Латуръ, рече ѣ че общи-те дѣла го восприраха часто отъ да мысли за особливы-те; за нея обаче праведно долженствува изятіе. “ Ты имашь, приложи, го-
” спожа моя, леля благородна и весма богата
” въ Парижъ, коя-то задержава за Ваша милость
” богатство-то си и тя ожидава да видишь.”
Госпожа Латуръ отговори управителю че за-
що-то е болничава не смѣе да употреби толко
далечно пугешествіе. “ Твоя-та дещеря по кра-
” йнѣй мѣрѣ, рече Лабордонъ, коя-то е толко
” млада и достолюбезна, не можешъ безъ не-
” правда да я лишишь отъ толко големо на
” слѣдіе. Не ти крѣя че леля ѣ ходатайствова
” на правителство-то да я доведе при себе си.
” Началницы-те ми писаха да употреба за това
” намѣреніе, ако е потреба, и властъ-та си. Поне-
” же обаче не дѣйствовамъ тая власть освень
” за благополучіе на жители-те що са въ тойзи о-
” стровъ, дожидавамъ да бы Ваша Милость бла-
” гонзволила да призрѣшь нѣколко години, за-
” що-то отъ това завѣиси состояніето на деще-
” ря-та твоя и благополучіето на всичкій твой